Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36551
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

repulsa ē anima mea/ oblit̄ sū bonq̄. Yau. Ego dixi. Pīt
finis m̄s. & spes mea ad̄no. Pascasius hystorice.
Confregit addomū & c̄. Hieremiā ap̄lo afflictū. & ab hos
tib̄ ꝓplm/ nulli dubiū ē. Hic enī fame pene pempt̄/ ille
omniū gen̄e penarū depastus. Vñ quasi cin̄e cibat̄ plan
git̄/ ut anima decorpe expulsa credat̄. Vnde. bonq̄. ē
oblit̄/ quq̄ memoria int̄ supplicia eius elabit̄. Luget ꝯ
ꝓpha/ fine ꝓpli sui. & spē ouertendi depisse. Impius enī
eū infundū malq̄ uenerit ꝯtempnit. Allegorice.
Confregit adnumerū & c̄. Ventes xp̄i. i. ap̄li. & alii dis
cipuli. in passione c̄fracti. & dissipati s̄/ q̄bus quasi den
tib̄ credentes. in corp̄ suū transfundit xp̄c. Cibauit
me cin̄e. sec̄m illud. cinerē tāquā p. manducaba &c.
Quib̄ malus repulsa ē anima ea. hii s. q̄s plurimū dilex
it. & ꝓpt̄ q̄s uenit. omni odio ꝓsequebant eū. Vñ cepit
ihc pauere. & tedere. Sub uau ꝯ litera. ista exaggerant̄.
& pea quę durī dicta s̄. tempant̄/ quę sonat. ñ sic ille.
ul & ñ ille. Licet enī dixerit pīt finis m̄s. & spes mea
ad̄no/ ñ sic ille arbitrat̄ ē. & ñ ille oblit̄ bonq̄. quę
cū patre semp habuit. aut sec̄m humanitatē pcepit/
dequib̄ dr. Credo uidere bona d̄ni. in tra u. Non sic
ꝯ arbitrat̄ ē. licet anima ipsī repulsa sit. duricia iudeq̄/
s̄ nimiū animi dolorē. & merorē insinuat/ tāquā ine
briat̄ amaritudine passionis/ ñ possit bonq̄ recorda
ri/ & exac̄bat̄ dicat. Pīt finis m̄s. & spes mea ad̄no.
Apud homines aut̄ pisse uidebat̄/ q̄ dicebant se ipsū
ñ pot̄ saluū facere. Sic ecc̄la hereticq̄. & ꝓsecutq̄. ma
lis repulsa/ ꝓteritq̄. bonq̄. obliuiscit̄. & nouis oppsa do
lorib̄ dicit. pīt finis m̄s. & c̄. Vñ. mei aut̄ pene mou
s̄ pedes/ pene ef. s̄ gress. mei. Allegorice.
Confregit adnumerū & c̄. Anima fastidio sc̄ę sc̄ripture.